

[Jensen-Stevns.]

og det kommunale Raad skal erklære sig om, hvorvidt Andrageren kan antages at være Invalid i en saadan Grad, at han har Krav paa Rente i Henhold til Loven. For øvrigt er det yderligere saadan, at Kommunalbestyrelserne er forpligtede til, hvis de mener, der er indtraadt Forandringer i Rentenyderens Tilstand, at gøre Indberetning derom. Endvidere bestemmes det, at der i det mindste hvert femte Aar fra Centraladministrationen skal indkræves Oplysninger og Erklæringer vedrørende samtlige Invaliderentydere, og netop nu ved Nytaarstid blev disse Erklæringer indkrævet i samtlige Landets Kommuner.

Der er altsaa paalagt Kommunalraadene en meget vidtgaende Forpligtelse i det offentlige Interesse, og naturligvis opfylder de denne Forpligtelse; men ærgerligt er det saa, naar de paagældende Byraads- eller Sogneraadsmænd bagefter erfarer, at de saaledes afgivne Erklæringer, der nødvendigvis maa være af en noget skønmæssig Natur, ikke bliver betragtet som fortrolige af Centraladministrationen. Der er vist mere end een Kommunalmand, som har haft væsentlige Bryderier, naar en af Kommunens Beboere har faaet Afslag paa en Renteansøgning eller maaske har faaet frataget Rentenydelsesretten, og vedkommende saa har været inde i Centraladministrationen og dér faaet Oplysning om, at han først og fremmest kan takke sin egen Kommunalbestyrelse for, at han er gaet Glip af Renten.

Jeg kan nævne et andet Tilfælde. Vi har for nylig behandlet det lille Lovforslag om Laan til mindre erhvervsdrivende indenfor Handel og Haandværk. Der blev for en halv Snes Aar siden vedtaget et tilsvarende Lovforslag, og efter Lovens Indhold skal Andragenderne indleveres til vedkommende stedlige Erhvervsorganisation, for at denne kan bekræfte de givne Oplysninger og forsyne de paagældende Andragender med Paategning om Foreningens Syn paa Andragendet; derfra gaar Andragendet saa til Kommunalbestyrelsen, som ligeledes skal afgive sin Erklæring derom, og endelig gaar Sagen til Afgørelse indenfor Centraladministrationen. Jeg mindes et Forhold, der i sin Tid blev oplyst for mig. Til en eller anden af vore Haandværkerforeninger var der indkommet et Antal Andragender, som Haandværkerforeningens Bestyrelse skulde erklære sig om. Nu var det saadan, at det ikke var alle Andragere, hvis Andragender blev anbefalet af Haandværkerforeningen,

og rimeligvis fortjente de heller ikke alle at blive anbefalet. Resultatet blev, at heller ikke alle Andragere fik det Laan, de havde ønsket. Da saa et Par af de utilfredse Andragere tog sig for at rejse ind til Ministeriet, fik de dér Oplysning om, at naar de ikke var kommet i Betragtning ved Fordelingen af disse Laan, var det bl. a., fordi den stedlige Haandværkerforening havde fraraadet det. Jeg tør nok sige, at da de kom hjem, holdt de et værre Hus med deres Bestyrelse; de spurgte Formanden, om han virkelig bildte sig ind, at de havde betroet ham Formandskabet i deres Forening, for at han skulde sidde og skade deres Interesser. Formanden lovede ved den Lejlighed sig selv og andre, at fremtidig skulde han nok sørge for at anbefale, hvad som helst af den Slags Ting der kom til at passere gennem hans Hænder.

Jeg vil derfor gerne tillade mig at sige til den højtærede Indenrigsminister, at vi ved meget vel, at disse Oplysninger er nødvendige for Centraladministrationens Afgørelser, men det er tillige i høj Grad i Samfundets Interesse, at Erklæringerne kan afgives saa frit og af ethvert uvedkommende Hensyn upaavirkede som paa nogen Maade muligt. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Indenrigsminister burde interessere sig ogsaa for denne Side af Sagen. Jeg ved meget vel, at de Erklæringer, der her er Tale om, i Regelen ikke afgives til Indenrigsministeriet, og det er ikke min Mening, at ville bebrejde den højtærede Indenrigsminister eller Indenrigsministeriet i det hele dets Behandling af disse kommunale Erklæringer, men jeg henvender mig til den højtærede Indenrigsminister som Kommunernes øverste Repræsentant og Talsmand, og jeg vil gerne lægge Ministeren paa Sinde, at man indenfor Centraladministrationen behandler de af Kommunalbestyrelserne afgivne pligtige Indberetninger og Erklæringer, navnlig de skønmæssige, i videst muligt Omfang som fortrolige. Jeg tror, det vilde være ikke blot i Kommunalmændenes Interesse, men ogsaa i Statsforvaltningens.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker det ærede Udvalg for, at det er lykkedes at opnaa fuldstændig Enighed om den nye Købstadkommunallov; jeg kan, som det er oplyst i Betænkningen, tiltræde alle de Ændringsforslag, der er stillet.

Der blev af det ærede 15de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen) rettet en Henven-